

Karmasta.

(P. E.)

Me pidämme kiinni teosofeina siitä, että mikään ponnistus ei mene hukkaan ja tämän takaa meille syysuhteen laki. Ihmisten tehtävä on se hänen karmansa. s.o. riippuu hänen omasta puutteellisuudesta: mutta hänen tappionsa on porras tulevaan menestykseen, sillä hänen ponnistuksensa kantaa hedelmän aikanaan. Me pidämme kiinni siitä, että karma on voitettava, että sen pahat puolet on muutettava hyväksi. Menneisyys on meidän kohtalomme. mutta nykyisvvdessä saamme herroina vapaasti rakentaa tulevaisuuttamme. Sama sääntö pitää paikkansa yhteiskuntien, kansojen, koko ihmiskunnan elämän suhteen. Menneisvvs on muodostunut kansoille kohtaloksi, yhteiskunta on semmoinen, jommoiseksi se on historiallisesti muodostunut. Mutta me ihmiset luomme historiamme! Kuka estää meitä parantamasta elämäämme ja vhteiskuntaamme. Erehdymme tosin, jos luulemme, että vapautemme on vallattomuutta. Siihen erehdykseen lankeavat kansat, kun ne tekevät vallattomuuksia ia yrittävät väkivallalla äkkiä saada hyvää aikaan. Elämä ei anna itseään pettää. Kehityksellä on omat lakinsa. Väkivaltainen leikkaus voi saada paiseen puhkeamaan, mutta ei paranna organismeja. Vallankumoukset vievät aina päinvastaiseen tulokseen kuin mihin on pyritty. Vasta aika tasoittaa. Yhteiskunta ei muutu onnelliseksi, ennenkuin ihmiset muuttuvat. Asettakaa nämä samat vanhat ihmiset veljellisiin ja ihaniin olosuhteihin — ja vuoden päästä olosuhteet ovat muuttuneet huonommiksi kuin ennen, mutta ihmiset eivät ole tulleet hyväksi ja onnellisiksi.